

Закон нормального розподілу ЗТРК-комплексів у структурі містобудівних утворень

Валерій Товбич¹, Наталія Куліченко², Микола Сисойлов³

¹ Київський національний університет будівництва і архітектури, Повітрофлотський просп. 31, Київ, Україна, 03037

^{2,3} Придніпровська державна академія будівництва та архітектури вул. Чернишевського 24А, Дніпро, Україна, 49000

¹ tovbych@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-4794-4944>

² n.kulichenko@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-2080-6488>

³ gging138@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1205-0382>

Отримано 10.05.2021, прийнято 19.05.2021

<https://doi.org/10.32347/tit2141.0103>

ВСТУП

ЗТРК – це зупиночно-територіальний ресурсний концентратор містобудівного утворення будь-якого рівня ієрархії, зокрема, ЗТРК-системи, яка складається з кількох ЗТРК-комплексів, що утворюються відповідними ЗТРК-одинацями. ЗТРК-одинаця – це є «найнижча» цілісна структурована одинаця, що є основою побудови містобудівного утворення будь-якого рівня ієрархії.

МЕТА І МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета дослідження полягає у розробці основних типів ЗТРК-комплексів.

РЕЗУЛЬТАТИ ОБГОВОРЕННЯ

ЗТРК-одинаці формують 6 основних N-ланкових типів ЗТРК-комплексів: 0-ланкові, 1-ланкові, 2-ланкові, 3-ланкові, 4-ланкові та 5-ланкові. Кількість N (N=0,1,2...5) «ланок» диктується характером розподілу пішохідно-транспортних потоків у структурі ЗТРК-комплексу, що складається з п'яти ЗТРК-одинаць. Останні – формуються п'ятьма умовними ЗТРК-зонами: одна центральна ЗТРК-зона, що співпадає з центральною ЗТРК-одинацею; дві «найближчі» зони, що формують «найближчі» ЗТРК-одинаці – з найближчого оточення (справа та зліва від центральної ЗТРК-одинаці); та дві «навколишні» зони – з навколишнього оточення, що охоплює і

«центральну», і дві «найближчі» зони з відповідними ЗТРК-одинацями. Характер розподілу пішохідно-транспортних потоків у структурі ЗТРК-одинаці визначається наявністю (чи відсутністю) зупинки чи зупиночного комплексу у структурі зазначеної ЗТРК-одинаці. Якщо, наприклад, у структурі ЗТРК-комплексу всі п'ять ЗТРК-одинаць мають зупинку чи зупиночний комплекс, то формується 5-ланковий ЗТРК-комплекс. У протилежному випадку (жодна із ЗТРК-одинаць не має зупинки чи зупиночного комплексу) – формується 0-ланковий ЗТРК-комплекс.

ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

Як показують дослідження авторів, всього існує рівно 28 тис. різноманітних однолінійних ЗТРК-комплексів, серед яких: 5-ланкових 19 варіантів, 4-ланкових 252 варіанта, 3-ланкових 1490 варіантів, 2-ланкових 3276 варіантів, 1-ланкових 15903 варіанти, 0-ланкових 7060 варіантів. Ці показники встановлюють суть характеру та закону нормального розподілу ЗТРК-комплексів у структурі містобудівних утворень.

Ключові слова. ЗТРК-комплекс, ЗТРК-системи, ЗТРК-одинаця, зупиночно-територіальний ресурсний концентратор, зупинка, зупиночний комплекс.

ЛІТЕРАТУРА

1. ГБН В.2.3-218-550:2010. Споруди транспорту. Автомобільні дороги. Зупинки маршрутного транспорту. Загальні вимоги проектування. К.: Видання офіційне.
2. ГБН В.2.3-37641918-550:2018. Споруди транспорту. Автомобільні дороги. Зупинки маршрутного транспорту. Загальні вимоги проектування. К.: Міністерство інфраструктури України.
3. Козак Н. Ф. (2000) Питання оцінки екологічності видимого середовища. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. К.: КДТУБА, 8, 243–246.
4. Сердюк І.І. (1979) Сприйняття архітектурного середовища. Львів: Вища школа, 202.
5. Сысойлов Н.В. (2006). Городская среда как компонент искусственной экологической системы населения. Комплексный розвиток житлового середовища. Спецвыпуск. К.: КИЇВЗНДІЕП, 91-97.
6. Товбич.В.В., Сисойлов М.В. (2007) Архітектура: Мистецтво та наука. Т.1. Становлення та розвиток процесів і явищ в архітектурі. Дніпропетровськ, 1020.
7. Товбич В.В. (2014) Методологічні основи формування і розвитку архітектурної діяльності: Дис... д-ра архітектури: 18.00.01. Київ, 429.
8. Товбич В.В., Куровский Г.К. (2007) Световой режим как инструмент принятия архитектурных и градостроительных решений. Містобудування та територіальне планування. Київ, КНУБА, 28, 311-319.
9. Товбич В.В. (2004) Архітектурний менеджмент. Системний підхід. Стародубовские чтения–2004, Днепропетровск, 27, ч.3. 26-32.
10. Товбич В.В. (2001) Деякі аспекти архітектурної діяльності. Сучасні проблеми архітектури і містобудування, 9, 105-109.
11. Яковлев М.І. (1999) Геометричні принципи художнього формоутворення. Автореф. дис.д-ра техн.наук 05.01.03. К.: КНУБА, 33.